

„Доброволчеството-акт на солидарност в борбата с бедствията и пожарите“

Есе

Все по често до мен достига информация за хора, попаднали в бедствено положение. Почти всеки ден по новините се съобщава за големи пожари, наводнения, земетресения, свлачища. Хиляди хора остават без дом, работа и техният живот се преобръща. Чудя се защо трябва да преминат през тези изпитания. Защо природата е сурова към тях. Може би, защото ние сме жестоки към природата: замърсяваме въздуха и водите; изсичаме хиляди гори годишно; не рециклираме отпадъците си. Независимо каква е причината, бедствията са част от нашия живот. Те се случват, без да ги очакваме, и никой не е застрахован, че няма да попадне в тази ситуация.

Но винаги въпросът, на който не мога да си отговоря, е какво кара хиляди хора да помагат на изпадналите в нужда? Защо доброволците жертват дори живота си за тях? Кое ги кара да помагат? Защо оставят дори и домовете, и семейството си, за да помагат?

Колкото раста и се осъзнавам, толкова повече намирам отговорите на въпросите си. Мисля, че го правят, защото имат златно сърце. Самата дума доброволец означава: човек, който по свое желание помага на останалите.

Доброволците не получават нищо материално. На тях им е напълно достатъчно да протегнат ръка и да помогнат на бедстващите.

За да си доброволец, трябва да го чувстваш отвътре, не всеки може да е толкова добър.

Трябва да си състрадателен, мил и човечен.

Много хора казват, че ако стане подобно бедствие, ще помогнат, но в действителност помагат само малцина.

Вярвам обаче, че докато има такива доброволци, ще има и надежда за един по-добър свят.

Освен хората, които помагат на място, има и такива, които приютяват: семейства, останали без дом, даряват храна и дрехи, лекарства, топли завивки, събират средства и строителни материали...

При добра воля всеки може да се включи в такава кауза. Състраданието има много лица. И най-малката помощ е лъч надежда за нуждаещите се.

Няма по-голяма награда от това да върнеш усмивката на лицата на хората.
Не забравяйте, че който прави добро, добро намира!

Г. Д. – 14-годишен

Град Сливен, ПГИ „Професор доктор Димитър Табаков“ – 8д клас